

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lipca 2021 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu, Wydział III Karny w składzie:

Przewodnicząca: sędzia Karolina Siwierska (spr.)

Protokolant: sekretarz sądowy Anita Sobczak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej P. w P. P. T.

po rozpoznaniu w P. na rozprawie w dniu 12 listopada 2020r. i 21 lipca 2021r.,

sprawy:

J. T. (T.), syna T. i W. zd. W., urodzonego (...) w S.

oskarżonego o to, że:

I. W dniu 6 września 2018r. w P., dokonał przywłaszczenia mienia powierzonego w postaci ciągnika siodłowego marki D. (...) (...) o numerze podwozia (...) o numerze rejestracyjnym (...) o wartości 17.000 euro co stanowi 89.139,33 zł, czym działał na szkodę (...) S.A. z siedzibą we W.

tj. o przestępstwo z art. 284 § 2 k.k.

II. W dniu 14 września 2018r. w P., dokonał przywłaszczenia mienia powierzonego w postaci naczepy samochodowej marki K. (...) o numerze podwozia (...) o numerze rejestracyjnym (...) o wartości 17.507,82 euro co stanowi 74.324,20 zł, czym działał na szkodę (...) S.A. z siedzibą we W.

tj. o przestępstwo z art. 284 § 2 k.k.

III. W dniu 11 września 2018r. w P., dokonał przywłaszczenia mienia powierzonego w postaci ciągnika siodłowego marki M. (...)440 o numerze podwozia (...) o numerze rejestracyjnym (...) o wartości 32.792,39 euro co stanowi 114.999,98 zł, czym działał na szkodę (...) S.A. z siedzibą we W.

tj. o przestępstwo z art. 284 § 2 k.k.

IV. W dniu 12 października 2018r. w P., dokonał przywłaszczenia mienia powierzonego w postaci naczepy samochodowej marki K. (...) o numerze podwozia (...) o numerze rejestracyjnym (...) o wartości 20.030,55 euro co stanowi 86.401,78 zł, czym działał na szkodę (...) S.A. z siedzibą we W.

tj. o przestępstwo z art. 284 § 2 k.k.

1. oskarżonego J. T. uniewinnia od popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych wyżej w pkt. I, II, III i IV,

2. na podstawie art. 632 pkt 2 kpk kosztami procesu obciąża Skarb Państwa.

Karolina Siwierska

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 287/20	
----------------	---------------	--------------	--

<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>Fakty uznane za udowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	J. T.	<p>Czyn zarzucany oskarżonemu w pkt. 1 aktu oskarżenia.</p> <p>Czyn zarzucany oskarżonemu w pkt. 2 aktu oskarżenia.</p> <p>Czyn zarzucany oskarżonemu w pkt. 3 aktu oskarżenia.</p> <p>Czyn zarzucany oskarżonemu w pkt. 4 aktu oskarżenia.</p>	

Przy każdym czynnie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Oskarżony J. T. prowadził firmę PPUH (...) zajmującą się transportem międzynarodowym. W ramach prowadzonej działalności gospodarczej zawarł cztery umowy leasingu operacyjnego z (...) S.A. z siedzibą we W.:</p> <p>- w dniu 29. 03. 2016 r. na zakup ciągnika siodłowego marki D. (...). (...) o numerze podwozia (...) i o numerze rejestracyjnym (...) o wartości 17.000 euro,</p> <p>- w dniu 6. 04. 2016 r. na zakup naczepy samochodowej marki K. (...) o numerze podwozia (...) i o numerze rejestracyjnym (...) o wartości 17.507,82 euro,</p> <p>- w dniu 21. 02. 2017 r. na zakup ciągnika siodłowego marki M. (...).440 o numerze podwozia (...) i o numerze rejestracyjnym (...) o wartości 32.792,39 euro,</p> <p>- w dniu 21. 02. 2017 r. na zakup naczepy samochodowej marki K. (...) o numerze podwozia (...) i o numerze rejestracyjnym (...)</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonego J. T.</p> <p>Zeznania świadka M. N.</p> <p>Zebrane dokumenty</p>	<p>k. 305-306</p> <p>k. 62-63, 353</p> <p>k. 1-50, 66-77, 86, 108-112, 204-208, 226</p>	

o wartości 20.030,55 euro.

Działalność gospodarcza oskarżonego przynosiła stały dochód, który pozwalał na terminowe regulowanie rat leasingowych. W ramach pierwszej umowy oskarżony zapłacił 27 z 36 rat, w ramach drugiej 27 z 48 rat, w ramach trzeciej 16 z 36 rat i w ramach czwartej 17 z 36 rat. Następnie z uwagi na problemy finansowe zaprzestał spłacania rat, wobec czego leasingodawca rozwiązał umowy leasingu i wezwał oskarżonego do zwrotu przedmiotów leasingu. Przyczyną problemów finansowych oskarżonego było zatrzymanie w dniu 28. 03. 2017 r. na terenie W. (...) wyleasingowanego ciągnika siodłowego z naczepą z uwagi na fakt, że kierowca, który wykonywał wówczas kurs został oskarżony o przemyt papierosów. Oskarżony próbował odzyskać zatrzymany samochód z naczepą, ale bezskutecznie. Pojazdy te zostały zabezpieczone i są przechowywane w Q. W. D.. Oskarżony przez rok płacił jeszcze raty leasingowe z wszystkich zawartych umów leasingu pomimo, że był pozbawiony możliwości korzystania z jednego ciągnika i naczepy. Z czasem jednak jego dochody na tyle

<p>spadły, że stracił płynność finansową i nie stać go było na dalsze regulowanie rat leasingowych. Mimo wezwania do zwrotu przedmiotów leasingu w dalszym ciągu korzystał z jednego ciągnika i naczepy nie chcąc zwalniać zatrudnionych kierowców i licząc na odzyskanie pojazdów z W. (...)i poprawę sytuacji finansowej, ale Policja dokonała zatrzymania znajdujących się w jego posiadaniu ciągnika i naczepy i zwróciła je właścicielowi.</p> <p>W latach 2004-2006 oskarżony zawarł z (...) umowę leasingu na zakup naczepy i wywiązał się z jej warunków.</p> <p>Oskarżony J. T. ma 41 lat, jest żonaty, ma czworo małoletnich dzieci. Ma wykształcenie średnie i utrzymuje się z prowadzonej działalności gospodarczej. Nie był karany sądownie.</p>			
<p>Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	

OCena DOWOdów			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	<p>Wyjaśnienia oskarżonego</p> <p>Zeznania M. N.</p> <p>Dokumenty zebrane a aktach sprawy</p>	<p>Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, w których opisał okoliczności zawarcia, realizacji i wypowiedzenia umów z pokrzywdzonym. Za wiarygodne Sąd uznał również jego wyjaśnienia, że zaprzestał spłaty rat leasingowych z powodu problemów finansowych i że nie zwrócił przedmiotów leasingu, ponieważ dwa pojazdy zostały zatrzymane w W. (...), a dwa chciał dalej wykorzystywać w prowadzonej działalności gospodarczej licząc na odzyskanie płynności finansowej, która pozwoliłaby mu na spłatę zadłużenia i wznowienia umów leasingu. W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego były zgodne z innymi dowodami, jak również z zasadami logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego. Sąd nie miał podstaw do kwestionowania ich prawdziwości.</p> <p>Sąd dał również wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, że nie</p>	

	<p>zamierzał przywłaszczyć powierzonego mu mienia. O powodach takiej oceny wyjaśnień oskarżonego będzie mowa w dalszej części uzasadnienia dotyczącej uniewinnienia oskarżonego od zarzucanych mu czynów z art. 284 § 2 k.k.</p> <p>Sąd dał wiarę zeznaniom świadka, albowiem były konsekwentne, szczegółowe i logiczne, a ponadto znajdowały potwierdzenie w zgromadzonych w sprawie dokumentach.</p> <p>Za wiarygodne Sąd uznał wszystkie dokumenty zgromadzone w przedmiotowej sprawie, albowiem ich treść i autentyczność nie budziły wątpliwości. Dokumenty te nie były kwestionowane przez żadną ze stron, do czego i Sąd nie miał powodów.</p>		
<p>1.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			

	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	1.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	1.5. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	1.6. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			

#	1.7. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
<p>Prokurator zarzucił oskarżonemu J. T. popełnienie czterech przestępstw z art. 284 § 2 k.k. Przepis ten określa karalne zachowanie polegające na przywłaszczeniu powierzonej rzeczy ruchomej. Przestępstwo to ma charakter materialny, gdyż do jego znamion należy skutek w postaci utraty przez właściciela (posiadacza) rzeczy ruchomej powierzonej sprawcy. Poza tym przestępstwo to należy do kategorii tzw. przestępstw kierunkowych. Kodeks wymaga, aby zachowanie sprawcy było ukierunkowane na określony cel, którym jest włączenie powierzonej rzeczy do majątku sprawcy lub postępowanie z nią jak z własną w inny sposób. Wyklucza to możliwość popełnienia tego przestępstwa z zamiarem wynikowym. Istotnym elementem strony podmiotowej sprzeniewierzenia nie jest sam fakt odmowy wydania rzeczy powierzonej, lecz powody niezwrócenia, a więc wola włączenia rzeczy do swojego majątku lub</p>			

wola postępowania z nią jak z własną (por. wyrok SN z 14.01.2003 r., II KKN 273/01, Prok. i Pr. 2003/7-8/9).

Dla realizacji znamienia przywłaszczenia od strony podmiotowej nie jest wystarczające stwierdzenie obiektywnego rozporządzenia przez sprawcę cudzą rzeczą, lecz konieczne jest oprócz tego wykazanie, że działaniu temu towarzyszył zamiar określony jako animus rem sibi habendi. A zatem do istoty przywłaszczenia należy osiągnięcie celu w postaci uczynienia z cudzej rzeczy swojej własności przez jej zatrzymanie lub rozporządzenie nią. W zamiarze tym nie mieści się więc jedynie czasowe uniemożliwienie dysponowania rzeczą przez jej właściciela. Skutek przywłaszczenia objęty zamiarem bezpośrednim stanowi utratę rzeczy przez osobę uprawnioną, wobec czego szkoda powstała w majątku tej osoby ma w zamierzeniu przywłaszczającego nieodwracalny charakter. Opisany zamiar odróżnia się od zamiaru sprawcy, który jedynie samowolnie używa cudzej rzeczy w rozumieniu art. 127 § 1 kw, czy art. 289 kk (wyrok Sądu Najwyższego - Izba Karna z 2006-11-23, II

KK 186/06, OSNKW rok 2006, Nr 1, poz. 2247)

Przywołany powyżej za pomocą łacińskiej formuły zamiar przywłaszczenia animus rem sibi habendi należy interpretować wąsko, tak jak na to wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 6 maja 2004 r., sygn. akt V KK 316/03 – jako dążenie do tego, aby zdobyć wyłączone, pokrewne prawu własności panowanie nad cudzą rzeczą, dążenie do tego, aby zabrać ją na własność. Tak ujęty zakres pojęciowy zamiaru przywłaszczenia zawiera w sobie element swoistego „odwłaszczenia”, tj. zmiany stanu majątkowego po stronie pokrzywdzonego na skutek działania sprawcy przestępstwa, który uzyskuje możliwość dowolnego postępowania z mieniem pokrzywdzonego i włącza je w tym zakresie do swojego własnego majątku (lub majątku innej osoby).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy należy stwierdzić, iż oskarżony J. T. nie miał zamiaru przywłaszczenia powierzonych mu przedmiotów leasingu, co musiało skutkować uniewinnieniem go od zarzucanych mu czynów.

Oskarżony wszedł w posiadanie wymienionych w zarzutach przedmiotów, gdyż zostały mu powierzone przez pokrzywdzonego w ramach zawartych umów leasingu. Następnie przez długi czas regulował raty leasingowe i dopiero obiektywne problemy, które wpłynęły na kondycję finansową jego firmy spowodowały, że nie mógł w dalszym ciągu wywiązywać się ze swoich zobowiązań wobec leasingodawcy. W tej sytuacji pokrzywdzony wypowiedział umowy leasingu i wezwał oskarżonego do zwrotu ciągników i naczep. Oskarżony nie zastosował się do wezwania wierzyciela, gdyż jeden z ciągników z naczepą znajdował się w W. (...)i pomimo podjętych przez oskarżonego działań nie udało się go odzyskać, a drugi ciągnik z naczepą oskarżony chciał jeszcze wykorzystać w prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej licząc na poprawę swojej sytuacji finansowej. W ocenie Sądu taka postawa oskarżonego nie daje podstaw do uznania, że jego celem było przywłaszczenie przedmiotów leasingu. Oskarżony odwlekał jedynie moment ich zwrotu. Nie kwestionował przy tym uprawnień pokrzywdzonego w

zakresie własności przedmiotowych pojazdów i nie zamierzał włączyć ich do swojego majątku. W tym miejscu należy dodać, że do istoty przywłaszczenia należy osiągnięcie celu w postaci uczynienia z cudzej rzeczy swojej własności przez jej zatrzymanie lub rozporządzenie nią. W zamiarze tym nie mieści się zatem jedynie czasowe uniemożliwienie dysponowania rzeczą przez jej właściciela, jak to miało miejsce w przedmiotowej sprawie.

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd uznał, że zachowanie oskarżonego chociaż naganne i sprzeczne z zasadami rzetelnej przedsiębiorczości nie nosiło znamion przestępstwa, wobec czego Sąd uniewinnił go od zarzucanych czynów.

KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności

1Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7. KOsztu procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
2.	Z uwagi na uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych mu czynów Sąd kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.		
1Podpis			
Karolina Siwierska			